Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (UE) NR. 1407/2013 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2013

privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 352, 24.12.2013, p. 1)

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 126, 29.4.2014, p. 58 (1407/2013)

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 1407/2013 AL COMISIEI

din 18 decembrie 2013

privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului din 7 mai 1998 de aplicare a articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale ([1]),

după publicarea unui proiect al prezentului regulament ([2]),

după consultarea Comitetului consultativ privind ajutoarele de stat,

întrucât:

(1) Finanțarea din partea statului care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 107 alineatul (1) din tratat reprezintă ajutor de stat și, prin urmare, trebuie notificată Comisiei în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat. Cu toate acestea, în temeiul articolului 109 din tratat, Consiliul poate stabili categoriile de ajutoare care sunt exceptate de la această cerință de notificare. În conformitate cu articolul 108 alineatul (4) din tratat, Comisia poate adopta regulamente privind aceste categorii de ajutoare de stat. În temeiul Regulamentului (CE) nr. 994/98, Consiliul a hotărât, în conformitate cu articolul 109 din tratat, că ajutoarele *de minimis* ar putea constitui o astfel de categorie. Pe această bază, se consideră că ajutoarele *de minimis*, fiind ajutoare acordate unei întreprinderi unice într-o perioadă de timp dată care nu depășesc o anumită sumă fixă, nu îndeplinesc toate criteriile stabilite la articolul 107 alineatul (1) din tratat și, prin urmare, nu fac obiectul procedurii de notificare.

(2) În numeroase decizii, Comisia a clarificat noțiunea de ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Comisia și-a prezentat, de asemenea, politica cu privire la un plafon *de minimis*, sub care se poate considera că articolul 107 alineatul (1) din tratat nu se aplică, mai întâi în comunicarea sa privind ajutoarele *de minimis* ([3]) și, ulterior, în Regulamentul (CE) nr. 69/2001 al Comisiei ([4]) și în Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei ([5]). Din experiența dobândită prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1998/2006 rezultă că este necesară revizuirea anumitor condiții prevăzute în respectivul regulament și înlocuirea acestuia.

(3) Este oportună menținerea plafonului de 200 000 EUR pentru cuantumul ajutoarelor *de minimis* pe care o întreprindere unică le poate primi pe o perioadă de trei ani din partea unui stat membru. Acest plafon rămâne necesar pentru a se asigura că o măsură care face obiectul prezentului regulament poate fi

([1]) JO L 142, 14.5.1998, p. 1.
([2]) JO C 229, 8.8.2013, p. 1.
([3]) Comunicarea Comisiei privind ajutoarele *de minimis* (JO C 68, 6.3.1996, p. 9).
([4]) Regulamentul (CE) nr. 69/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis* (JO L 10, 13.1.2001, p. 30.)
([5]) Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* (JO L 379, 28.12.2006, p. 5).

▼B

considerată ca neavând niciun efect asupra schimburilor comerciale dintre statele membre și nedenaturând sau neamenințând să denatureze concurența.

(4) În sensul normelor de concurență prevăzute în tratat, prin „întreprindere” se înțelege orice entitate care desfășoară o activitate economică, indiferent de statutul său juridic și de modul în care este finanțată ([1]). Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărât că toate entitățile care sunt controlate (juridic sau *de facto*) de către aceeași entitate ar trebui considerate o întreprindere unică ([2]). În scopul asigurării securității juridice și al reducerii sarcinii administrative, prezentul regulament ar trebui să prevadă o listă exhaustivă de criterii clare cu ajutorul cărora să se stabilească dacă două sau mai multe întreprinderi dintr-un stat membru trebuie considerate o întreprindere unică. Dintre criteriile consacrate pentru definirea „întreprinderilor afiliate” în cadrul definiției întreprinderilor mici sau mijlocii (IMM) din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ([3]) și din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei ([4]), Comisia a selectat criteriile adecvate pentru scopul prezentului regulament. Autoritățile publice cunosc deja criteriile respective, care ar trebui să fie aplicabile, având în vedere domeniul de aplicare al prezentului regulament, atât IMM-urilor, cât și întreprinderilor mari. Aceste criterii ar trebui să garanteze că un grup de întreprinderi afiliate este considerat ca fiind o întreprindere unică pentru aplicarea normelor privind ajutoarele *de minimis*, dar totodată și că întreprinderile care nu au nicio legătură între ele în afară de faptul că fiecare are o legătură directă cu același organism public sau cu aceleași organisme publice nu sunt tratate ca întreprinderi având legături unele cu altele. Se ține seama, așadar, de situația specifică a întreprinderilor controlate de aceeași instituție publică sau de aceleași instituții publice, fiecare putând avea putere de decizie.

(5) Date fiind dimensiunile reduse, în medie, ale întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul transportului rutier de mărfuri, este necesar să se mențină plafonul de 100 000 EUR pentru întreprinderile care efectuează transport rutier de mărfuri în contul terților sau contra cost. Serviciile integrate, în care transportul propriu-zis reprezintă doar un element, cum ar fi serviciile de mutare, serviciile poștale sau de curierat ori colectarea deșeurilor sau serviciile de prelucrare, nu ar trebui considerate servicii de transport. Având în vedere supracapacitatea din sectorul transportului rutier de mărfuri și obiectivele politicii de transport din perspectiva congestionării traficului rutier și transportul de mărfuri, ajutoarele acordate întreprinderilor care efectuează transport rutier de mărfuri în contul terților sau contra cost pentru achiziționarea de vehicule care asigură transportul rutier de mărfuri ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Ținând seama de dezvoltarea sectorului de transport rutier de călători, nu mai este necesară aplicarea unui plafon inferior acestui sector.

(6) Având în vedere normele speciale care se aplică în sectoarele producției primare de produse agricole, al pescuitului și acvaculturii și având în vedere riscul ca ajutoarele care constau în sume mai mici decât plafonul stabilit în prezentul regulament să poată totuși îndeplini criteriile prevăzute la articolul 107

([1]) Cauza C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA și alții, Rec., 2006, p. I-289.

([2]) Cauza C-382/99, Țările de Jos/Comisia, Rec., 2002, p. I-5163.

([3]) Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (JO L 214, 9.8.2008, p. 3).

▼B

alineatul (1) din tratat, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice sectoarelor respective.

(7) Având în vedere similitudinile dintre prelucrarea și comercializarea produselor agricole și a produselor neagricole, prezentul regulament ar trebui să se aplice prelucrării și comercializării produselor agricole, cu condiția îndeplinirii anumitor cerințe. Nici activitățile care se desfășoară în exploatațiile agricole necesare în vederea pregătirii unui produs pentru prima vânzare, precum recoltarea, secerișul și treieratul cerealelor sau ambalarea ouălor, și nici prima vânzare către revânzători sau prelucrători nu ar trebui considerate, în acest sens, activități de prelucrare sau de comercializare.

(8) Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că, în cazul în care Uniunea a adoptat o reglementare privind instituirea unei organizări comune a piețelor într-un anumit sector agricol, statele membre au obligația să se abțină de la adoptarea oricărei măsuri care ar putea să îi aducă atingere sau să creeze excepții de la aceasta ([1]). Din acest motiv, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice ajutoarelor a căror valoare este fixată pe baza prețului sau a cantității de produse cumpărate sau introduse pe piață. În mod similar, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice nici măsurilor de sprijin care sunt subordonate unei obligații de împărțire a ajutorului cu producătorii primari.

(9) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice ajutoarelor pentru export sau ajutoarelor condiționate de utilizarea cu precădere a produselor naționale față de produsele importate. Mai precis, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice ajutoarelor destinate înființării și exploatării unei rețele de distribuție în alte state membre sau în țări terțe. Ajutoarele destinate acoperirii costurilor de participare la târguri comerciale sau a costurilor aferente studiilor ori serviciilor de consultanță necesare pentru lansarea unui produs nou sau existent pe o piață nouă într-un alt stat membru sau într-o țară terță nu constituie, în mod normal, ajutoare la export.

(10) Perioada de trei ani care urmează să fie luată în considerare în sensul prezentului regulament ar trebui evaluată în mod constant, astfel încât, atunci când se acordă un nou ajutor *de minimis*, să se ia în considerare valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate în cursul exercițiului financiar în cauză și în cursul celor două exerciții financiare precedente.

(11) În cazul în care o întreprindere își desfășoară activitatea atât în sectoare excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, cât și în alte sectoare sau domenii de activitate, prezentul regulament ar trebui să se aplice acestor alte sectoare sau domenii de activitate, cu condiția ca statul membru în cauză să se asigure, prin mijloace adecvate, cum ar fi separarea activităților sau o distincție între costuri, că activitățile din sectoarele excluse nu beneficiază de ajutoare *de minimis*. Același principiu ar trebui să se aplice și în cazul unei întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectoare în care se aplică plafoane *de minimis* mai scăzute. Dacă nu se poate asigura că activitățile corespunzătoare sectoarelor în cazul cărora se aplică plafoane *de minimis* mai scăzute nu beneficiază de ajutoare *de minimis* decât în limita acestor plafoane mai scăzute, atunci ar trebui să se aplice plafonul cel mai scăzut tuturor activităților pe care le desfășoară întreprinderea.

(12) Prezentul regulament ar trebui să stabilească norme care să asigure că nu este posibilă eludarea intensităților maxime ale ajutoarelor prevăzute în regulamentele specifice sau în deciziile

([1]) Cauza C-456/00, Franța/Comisia, Rec., 2002, p. I-11949.

▼B

Comisiei. De asemenea, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme clare și ușor de aplicat referitoare la cumul.

(13) Prezentul regulament nu exclude posibilitatea ca o măsură adoptată de un stat membru să nu fie considerată ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat din alte motive decât cele prevăzute de prezentul regulament, de exemplu din cauza faptului că măsura respectă principiul operatorului în economia de piață sau a faptului că măsura nu implică un transfer de resurse de stat. În special, o finanțare din partea Uniunii gestionată la nivel central de către Comisie care nu este controlată, direct sau indirect, de statul membru nu constituie ajutor de stat și nu ar trebui să fie luată în considerare atunci când se stabilește dacă plafonul relevant a fost respectat sau nu.

(14) Pentru asigurarea transparenței, a tratamentului egal și a monitorizării eficace, prezentul regulament ar trebui să se aplice doar ajutoarelor *de minimis* în cazul cărora este posibilă calcularea *ex ante* cu exactitate a echivalentului subvenție brută fără să fie necesară o evaluare a riscurilor („ajutoare transparente”). Un astfel de calcul precis se poate efectua, de exemplu, pentru granturi, subvenții la dobândă, scutiri fiscale plafonate sau alte instrumente care prevăd o limită maximă ce poate să asigure că plafonul relevant nu este depășit. Stabilirea unei limite maxime înseamnă că, atât timp cât valoarea exactă a ajutorului nu este (încă) cunoscută, statul membru trebuie să presupună că suma este egală cu limita maximă, pentru a se asigura că mai multe măsuri de ajutor luate împreună nu depășesc plafonul prevăzut în prezentul regulament și să aplice normele privind cumulul.

(15) Pentru asigurarea transparenței, a tratamentului egal și a aplicării corecte a plafonului *de minimis*, toate statele membre ar trebui să aplice aceeași metodă de calcul. Pentru simplificarea calculelor, valoarea ajutoarelor acordate sub altă formă decât cea a subvențiilor în numerar ar trebui convertită în echivalent subvenție brută. Calculul echivalentului subvenție brută al altor tipuri de ajutoare transparente decât granturile și al ajutoarelor care pot fi plătite în mai multe tranșe necesită folosirea ratelor dobânzii de pe piață în vigoare la data acordării ajutoarelor. În vederea aplicării uniforme, transparente și simple a normelor privind ajutoarele de stat, ratele practicate pe piață aplicabile în sensul prezentului regulament ar trebui să fie ratele de referință, astfel cum sunt prevăzute în Comunicarea Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont ([1]).

(16) Ajutoarele sub formă de împrumuturi, inclusiv ajutoarele *de minimis* pentru finanțarea riscurilor care constau în împrumuturi, ar trebui considerate ajutoare *de minimis* transparente atunci când echivalentul subvenție brută s-a calculat pe baza ratelor dobânzii în vigoare pe piață la momentul acordării ajutoarelor. Pentru a se simplifica tratamentul aplicat împrumuturilor mici de scurtă durată, prezentul regulament ar trebui să prevadă o dispoziție clară și ușor de aplicat, care să țină seama atât de cuantumul împrumutului, cât și de durata acestuia. Din experiența Comisiei, pot fi considerate ca având un echivalent subvenție brută egal cu plafonul *de minimis* împrumuturile acoperite prin garanții reale care reprezintă cel puțin 50 % din împrumut și nu depășesc fie suma de 1 000 000 EUR și o perioadă de cinci ani, fie suma de 500 000 EUR și o perioadă de zece ani. Date fiind dificultățile în ceea ce privește stabilirea echivalentului subvenție brută în cazul ajutoarelor acordate întreprinderilor care ar putea să nu fie capabile să restituie împrumutul, această regulă nu ar trebui să li se aplice unor asemenea întreprinderi.

([1]) Comunicare a Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont (JO C 14, 19.1.2008, p. 6).

▼B

(17) Ajutoarele care constau în aporturi de capital nu ar trebui considerate ajutoare *de minimis* transparente, cu excepția cazului în care valoarea totală a aportului de capital public nu depășește plafonul *de minimis*. Ajutoarele care constau în măsuri de finanțare prin capital de risc care iau forma unor investiții de capital sau cvasicapital, astfel cum se menționează în Orientările privind finanțarea prin capital de risc ([1]), nu ar trebui să fie considerate ajutoare *de minimis* transparente, cu excepția cazurilor în care măsura în cauză furnizează capital care nu depășește plafonul *de minimis*.

(18) Ajutoarele care constau în garanții, inclusiv ajutoarele *de minimis* pentru finanțarea riscurilor care constau în garanții, ar trebui considerate transparente dacă echivalentul subvenție brută a fost calculat pe baza primelor „safe-harbour" stabilite în comunicarea Comisiei pentru respectivul tip de întreprindere ([2]). Pentru a simplifica modul în care sunt tratate garanțiile de scurtă durată care garantează până la 80 % dintr-un împrumut relativ mic, prezentul regulament ar trebui să prevadă o regulă clară și ușor de aplicat, care să țină seama atât de valoarea împrumutului aferent, cât și de durata garanției. Această regulă nu ar trebui să se aplice garanțiilor aferente operațiunilor subiacente care nu constituie împrumuturi, cum ar fi garanțiile aferente operațiunilor cu capital propriu. În cazul în care garanția nu depășește 80 % din împrumutul aferent, suma garantată nu depășește 1 500 000 EUR, iar durata garanției este de cel mult cinci ani, garanția poate fi considerată ca având un echivalent subvenție brută care nu depășește plafonul *de minimis*. Aceeași ipoteză este valabilă și în cazul în care garanția nu depășeste 80 % din împrumutul aferent, suma garantată nu depășește 750 000 EUR, iar durata garanției este de cel mult zece ani. În plus, statele membre pot utiliza o metodă de calcul a echivalentului subvenție brută a împrumutului notificată Comisiei în conformitate cu un alt regulament al Comisiei în domeniul ajutoarelor de stat aplicabil la data respectivă și care a fost acceptată de Comisie ca respectând Comunicarea privind garanțiile sau orice comunicare succesivă, cu condiția ca metodologia acceptată să aibă în vedere tipul de garanție și tipul de tranzacție subiacentă vizate în contextul aplicării prezentului regulament. Date fiind dificultățile în ceea ce privește stabilirea echivalentului subvenție brută în cazul ajutoarelor acordate întreprinderilor care ar putea să nu fie capabile să restituie împrumutul, această regulă nu ar trebui să li se aplice unor asemenea întreprinderi.

(19) În cazul în care o schemă de ajutoare *de minimis* este pusă în aplicare prin intermediari financiari, ar trebui să se garanteze că acești intermediari nu beneficiază de ajutoare de stat. În acest scop, se poate solicita intermediarilor financiari care beneficiază de o garanție de stat să plătească o primă conformă cu condițiile de piață sau să transfere integral orice avantaj beneficiarilor finali ori se pot respecta plafonul *de minimis* și alte condiții din prezentul regulament și la nivelul intermediarilor.

(20) După ce primește o notificare din partea unui stat membru, Comisia poate analiza dacă o măsură care nu constă într-un grant, într-un împrumut, într-o garanție, într-o injecție de capital sau într-o măsură de finanțare prin capital de risc, dar care ia forma unei investiții de capital sau cvasicapital conduce la un echivalent subvenție brută care nu depășește plafonul *de minimis* și care, prin urmare, s-ar putea încadra în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

([1]) Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii (JO C 194, 18.8.2006, p. 2).

([2]) Comunicarea Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat sub formă de garanții (JO C 155, 20.6.2008, p. 10).

▼B

(21) Comisia are obligația de a se asigura că normele privind ajutoarele de stat sunt respectate și, în conformitate cu principiul cooperării prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, statele membre ar trebui să faciliteze îndeplinirea acestei sarcini prin crearea instrumentelor necesare pentru a se asigura că valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice în temeiul normelor *de minimis* nu depășește plafonul global autorizat. În acest scop, atunci când acordă ajutoare *de minimis*, statele membre ar trebui să comunice întreprinderii respective valoarea ajutorului *de minimis* acordat și caracterul *de minimis* al acestuia și ar trebui să facă o trimitere expresă la prezentul regulament. Statele membre ar trebui să aibă obligația de a supraveghea ajutoarele acordate pentru a se asigura că plafoanele relevante nu sunt depășite și se respectă regulile privind cumulul. Pentru a îndeplini această obligație, înainte de acordarea unui astfel de ajutor, statul membru în cauză ar trebui să obțină de la întreprinderea respectivă o declarație referitoare la alte ajutoare *de minimis* care fac obiectul prezentului regulament sau al altor regulamente *de minimis* de care a beneficiat în cursul exercițiului financiar respectiv și în cele două exerciții financiare precedente. Ca alternativă, ar trebui ca statele membre să poată opta să înființeze un registru central cu informații complete privind ajutoarele *de minimis* acordate și să verifice dacă prin acordarea de noi ajutoare nu se depășește plafonul relevant.

(22) Înainte de a acorda un nou ajutor *de minimis*, fiecare stat membru ar trebui să verifice dacă prin acordarea noului ajutor *de minimis* nu se va depăși plafonul *de minimis* și dacă sunt respectate celelalte condiții din prezentul regulament.

(23) Având în vedere experiența dobândită de Comisie și ținând seama, în special, de necesitatea în general frecventă a revizuirii politicii sale în materie de ajutoare de stat, perioada de aplicare a prezentului regulament ar trebui limitată. În cazul în care prezentul regulament expiră și nu se mai prelungește, statele membre ar trebui să beneficieze de o perioadă de adaptare de șase luni în ceea ce privește ajutoarele *de minimis* care fac obiectul prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică ajutoarelor acordate întreprinderilor din toate sectoarele, cu excepția:

(a) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectoarele pescuitului și acvaculturii, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului ([1]);

(b) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

(c) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul prelucrării și comercializării produselor agricole, în următoarele cazuri:

(i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității unor astfel de produse achiziționate de la producători primari sau introduse pe piață de întreprinderile respective;

([1]) Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură (JO L 17, 21.1.2000, p. 22).

▼B

(ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

(d) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

(e) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a produselor naționale față de produsele importate.

(2) În cazul în care o întreprindere își desfășoară activitatea atât în sectoarele menționate la alineatul (1) literele (a), (b) sau (c), cât și în unul sau mai multe sectoare sau domenii de activitate incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament, prezentul regulament se aplică ajutoarelor acordate pentru aceste din urmă sectoare sau activități, cu condiția ca statul membru în cauză să se asigure, prin mijloace corespunzătoare, precum separarea activităților sau o distincție între costuri, că activitățile desfășurate în sectoarele excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament nu beneficiază de ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „produse agricole” înseamnă produsele enumerate în anexa I la tratat, cu excepția produselor obținute din pescuit și acvacultură prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 104/2000;

(b) „prelucrarea produselor agricole” înseamnă orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol care are drept rezultat un produs care este tot un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în exploatațiile agricole, necesare în vederea pregătirii unui produs de origine animală sau vegetală pentru prima vânzare;

(c) „comercializarea produselor agricole” înseamnă deținerea sau expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării sau a oricărei alte forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzători sau prelucrători și a oricărei alte activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; o vânzare efectuată de către un producător primar către consumatori finali este considerată comercializare în cazul în care se desfășoară în localuri distincte, rezervate acestei activități.

(2) În sensul prezentului regulament, „întreprindere unică” include toate întreprinderile între care există cel puțin una dintre relațiile următoare:

(a) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților unei alte întreprinderi;

(b) o întreprindere are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi;

(c) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra altei întreprinderi în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau în temeiul unei prevederi din contractul de societate sau din statutul acesteia;

(d) o întreprindere care este acționar sau asociat al unei alte întreprinderi și care controlează singură, în baza unui acord cu alți acționari sau asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților întreprinderii respective.

▼B

Întreprinderile care întreţin, cu una sau mai multe întreprinderi, relaţiile la care se face referire la alineatul (1) literele (a)-(d) sunt considerate întreprinderi unice.

Articolul 3

Ajutoare *de minimis*

(1) Se consideră că ajutoarele nu îndeplinesc toate criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat şi, prin urmare, sunt scutite de obligaţia de notificare prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din tratat în cazul în care îndeplinesc condiţiile prevăzute în prezentul regulament.

(2) Pentru fiecare stat membru, valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice nu poate depăşi suma de 200 000 EUR pe durata a trei exerciţii financiare.

Pentru fiecare stat membru, valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice care efectuează transport de mărfuri în contul terţilor sau contra cost nu depăşeşte suma de 100 000 EUR pe durata a trei exerciţii financiare. Aceste ajutoare *de minimis* nu pot fi utilizate pentru achiziţionarea de vehicule pentru transportul rutier de mărfuri.

(3) În cazul în care o întreprindere care efectuează transport rutier de mărfuri în numele unor terţi sau contra cost desfăşoară şi alte activităţi pentru care se aplică plafonul de 200 000 EUR, în cazul întreprinderii respective se aplică plafonul de 200 000 EUR, cu condiţia ca statul membru în cauză să asigure, prin mijloace adecvate, cum ar fi separarea activităţilor sau distincţia între costuri, că suma de care beneficiază activitatea de transport rutier de mărfuri nu depăşeşte 100 000 EUR şi că ajutoarele *de minimis* nu se folosesc pentru achiziţionarea de vehicule pentru transportul rutier de mărfuri.

(4) Ajutoarele *de minimis* se consideră acordate în momentul în care dreptul legal de a beneficia de aceste ajutoare este conferit întreprinderii în temeiul legislaţiei naţionale aplicabile, indiferent de data la care ajutoarele *de minimis* se plătesc întreprinderii respective.

(5) Plafoanele prevăzute la alineatul (2) se aplică indiferent de forma ajutorului *de minimis* sau de obiectivul urmărit şi indiferent dacă ajutorul acordat de statul membru este finanţat în totalitate sau parţial din resurse cu originea în Uniune. Perioada de trei exerciţii financiare se stabileşte prin raportare la exerciţiile financiare folosite de către întreprinderea din statul membru în cauză.

(6) În sensul plafoanelor prevăzute la alineatul (2), ajutoarele se exprimă ca grant în numerar. Toate sumele utilizate sunt brute, mai precis înainte de deducerea impozitelor sau a taxelor. În cazul în care ajutorul este acordat sub altă formă decât cea a unui grant, valoarea ajutorului este egală cu echivalentul subvenţie brută al ajutorului.

Ajutoarele care pot fi plătite în mai multe tranşe se actualizează la valoarea lor în momentul în care sunt acordate. Rata dobânzii care trebuie aplicată la actualizare este rata de actualizare aplicabilă la data acordării ajutoarelor.

(7) În cazul în care, prin acordarea unor noi ajutoare *de minimis*, s-ar depăşi plafonul relevant prevăzut la alineatul (2), nicio parte a respectivelor ajutoare noi nu poate beneficia de dispoziţiile prezentului regulament.

(8) În cazul fuziunilor sau al achiziţiilor, atunci când se stabileşte dacă un nou ajutor *de minimis* acordat unei întreprinderi noi sau întreprinderii care face achiziţia depăşeşte plafonul relevant, se iau în considerare toate ajutoarele *de minimis* anterioare acordate tuturor întreprinderilor care fuzionează. Ajutoarele *de minimis* acordate legal înainte de fuziune sau achiziţie rămân legal acordate.

▼B

(9) În cazul în care o întreprindere se împarte în două sau mai multe întreprinderi separate, ajutoarele *de minimis* acordate înainte de separare se alocă întreprinderii care a beneficiat de acestea, și anume, în principiu, întreprinderii care preia activitățile pentru care au fost utilizate ajutoarele *de minimis*. În cazul în care o astfel de alocare nu este posibilă, ajutoarele *de minimis* se alocă proporțional pe baza valorii contabile a capitalului social al noilor întreprinderi la data la care separarea produce efecte.

Articolul 4

Calcularea echivalentului subvenție brută

(1) Prezentul regulament se aplică numai ajutoarelor pentru care este posibilă calcularea *ex ante* cu exactitate a echivalentului subvenție brută pentru ajutoare, fără a fi necesară efectuarea unei evaluări a riscurilor („ajutoare transparente”).

(2) Ajutoarele care constau în granturi sau subvenții la dobândă se consideră ajutoare *de minimis* transparente.

(3) Ajutoarele care constau în împrumuturi sunt considerate ajutoare *de minimis* transparente dacă:

(a) beneficiarul nu este supus unei proceduri de insolvență colectivă și nu îndeplinește criteriile din dreptul național pentru a fi supus unei proceduri de insolvență colectivă la cererea creditorilor săi. În cazul unei mari întreprinderi, beneficiarul se află într-o situație comparabilă cu cea pentru care se conferă un rating de credit de cel puțin B–; și

(b) împrumutul este garantat cu garanții reale care acoperă cel puțin 50 % din împrumut, iar împrumutul este fie de 1 000 000 EUR (sau 500 000 EUR pentru întreprinderile care efectuează transport rutier de mărfuri) pe o perioadă de cinci ani, fie de 500 000 EUR (sau 250 000 EUR pentru întreprinderile care efectuează transport rutier de mărfuri) pe o perioadă de zece ani; dacă un împrumut este mai mic decât aceste sume și/sau se acordă pentru o perioadă de mai puțin de cinci, respectiv zece ani, echivalentul subvenție brută al împrumutului se calculează ca procentaj corespunzător din plafonul relevant prevăzut la articolul 3 alineatul (2); sau

(c) echivalentul subvenție brută a fost calculat pe baza ratei de referință aplicabile în momentul acordării grantului.

(4) Ajutoarele care constau în aporturi de capital sunt considerate ajutoare *de minimis* transparente numai dacă suma totală a aportului de capital din sectorul public este mai mică decât plafonul *de minimis*.

(5) Ajutoarele care constau în măsuri de finanțare prin capital de risc care iau forma unor investiții de capital sau cvasicapital sunt considerate ajutoare *de minimis* transparente dacă, pentru o întreprindere unică, capitalul furnizat nu depășește plafonul *de minimis*.

(6) Ajutoarele care constau în garanții sunt considerate ajutoare *de minimis* transparente dacă:

(a) beneficiarul nu este supus unei proceduri de insolvență colectivă și nu îndeplinește criteriile din dreptul național pentru a fi supus unei proceduri de insolvență colectivă la cererea creditorilor săi. În cazul unei mari întreprinderi, beneficiarul se află într-o situație comparabilă cu cea pentru care se conferă un rating de credit de cel puțin B–; și

▼C1

(b) garanția nu depășește 80 % din împrumutul aferent și fie suma garantată este de 1 500 000 EUR (sau 750 000 EUR pentru întreprinderile care efectuează transport rutier de mărfuri), iar durata garanției este de cinci ani, fie suma garantată este de

▼C1

750 000 EUR (sau 375 000 EUR pentru întreprinderile care efectuează transport rutier de mărfuri), iar durata garanției este de zece ani; dacă suma garantată este mai mică decât aceste valori și/sau dacă garanția se acordă pentru o perioadă de mai puțin de cinci, respectiv zece ani, echivalentul subvenție brută al garanției se calculează ca procentaj corespunzător din plafonul relevant prevăzut la articolul 3 alineatul (2); sau

▼B

(c) echivalentul subvenție brută a fost calculat pe baza primelor „safe-harbour” prevăzute într-o comunicare a Comisiei, ori

(d) înainte de a fi pusă în aplicare:

(i) metoda utilizată pentru calcularea echivalentului subvenție brută al garanției a fost notificată, în temeiul unui regulament adoptat de către Comisie în domeniul ajutoarelor de stat aplicabil la acel moment, și a fost acceptată de Comisie ca respectând Comunicarea privind garanțiile sau orice comunicare succesivă; și

(ii) metoda vizează în mod explicit tipul de garanții și tipul de tranzacții aferente în contextul aplicării prezentului regulament.

(7) Ajutoarele sub forma altor instrumente sunt considerate ajutoare *de minimis* transparente dacă instrumentul respectiv prevede o limită maximă care să garanteze că nu se depășește plafonul relevant.

Articolul 5

Cumul

(1) Ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu prezentul regulament pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei ([1]) în limita plafonului stabilit în regulamentul respectiv. Acestea pot fi cumulate cu ajutoare *de minimis* acordate în conformitate cu alte regulamente *de minimis* în limita plafonului relevant prevăzut la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Ajutoarele *de minimis* nu se cumulează cu ajutoarele de stat acordate pentru aceleași costuri eligibile sau cu ajutoarele de stat acordate pentru aceeași măsură de finanțare prin capital de risc dacă un astfel de cumul ar depăși intensitatea sau valoarea maximă relevantă a ajutorului stabilită pentru condițiile specifice ale fiecărui caz de un regulament sau de o decizie de exceptare pe categorii adoptată de Comisie. Ajutoarele *de minimis* care nu se acordă pentru sau nu sunt legate de costuri eligibile specifice pot fi cumulate cu alte ajutoare de stat acordate în temeiul unui regulament de exceptare pe categorii sau al unei decizii adoptate de Comisie.

Articolul 6

Monitorizare

(1) În cazul în care un stat membru are în vedere acordarea, în conformitate cu prezentul regulament, a unui ajutor *de minimis* unei întreprinderi, acesta informează în scris întreprinderea în cauză cu privire la valoarea potențială a ajutorului (exprimată în echivalent subvenție brută), precum și la caracterul *de minimis* al acestuia, făcând în mod explicit trimitere la prezentul regulament și menționând titlul acestuia și la referința de publicare din *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În cazul în care se acordă, în conformitate cu prezentul

([1]) Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei din 25 aprilie 2012 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general (JO L 114, 26.4.2012, p. 8).

▼B

regulament, ajutoare *de minimis* unor întreprinderi diferite în baza unei scheme și în cadrul acesteia se acordă întreprinderilor respective ajutoare individuale de valori diferite, statul membru în cauză poate alege să îndeplinească obligația sus-menționată prin informarea întreprinderilor cu privire la o sumă fixă corespunzătoare valorii maxime a ajutorului care se acordă în cadrul schemei respective. În acest caz, suma fixă se folosește pentru a determina dacă plafonul relevant stabilit la articolul 3 alineatul (2) este respectat. Înainte de acordarea ajutoarelor, statul membru obține o declarație, pe hârtie sau în format electronic, de la întreprinderea respectivă cu privire la orice alt ajutor *de minimis* primit în precedentele două exerciții financiare și în exercițiul financiar în curs în cazul căruia se aplică prezentul regulament sau alte regulamente *de minimis*.

(2) Dacă un stat membru înființează un registru central al ajutoarelor *de minimis* care cuprinde informații privind toate ajutoarele *de minimis* acordate de către toate autoritățile din statul membru respectiv, alineatul (1) nu se mai aplică din momentul în care registrul acoperă o perioadă de trei ani fiscali.

(3) Un stat membru acordă noi ajutoare *de minimis* în conformitate cu prezentul regulament doar după ce se asigură că prin aceasta suma totală a ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderii respective nu depășește plafonul relevant stabilit la articolul 3 alineatul (2) și că se respectă toate condițiile prevăzute în prezentul regulament.

(4) Statele membre înregistrează și adună toate informațiile referitoare la aplicarea prezentului regulament. Registrele astfel constituite conțin toate informațiile necesare pentru a demonstra că au fost respectate condițiile prevăzute în prezentul regulament. Registrele privind ajutoarele *de minimis* individuale se păstrează timp de 10 exerciții financiare de la data acordării ajutorului. Registrele privind o schemă de ajutoare *de minimis* se păstrează timp de 10 ani fiscali de la data acordării ultimului ajutor individual în cadrul schemei respective.

(5) La cererea scrisă a Comisiei, statul membru în cauză îi furnizează acesteia, în termen de 20 de zile lucrătoare sau într-un termen mai lung stabilit în cerere, toate informațiile pe care Comisia le consideră necesare pentru a evalua dacă au fost respectate condițiile prevăzute în prezentul regulament, în special valoarea totală a ajutorului *de minimis* primit de o întreprindere în conformitate cu prezentul regulament și cu alte regulamente *de minimis*.

Articolul 7

Dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul regulament se aplică ajutoarelor acordate înainte de intrarea sa în vigoare în cazul în care ajutoarele îndeplinesc toate condițiile prevăzute în prezentul regulament. Orice ajutor care nu îndeplinește aceste condiții va fi evaluat de Comisie în conformitate cu cadrul general, orientările, comunicările și notificările relevante.

(2) Se consideră că un ajutor individual *de minimis* care a fost acordat între 2 februarie 2001 și 30 iunie 2007 și care respectă condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 69/2001 nu îndeplinește toate criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat și, prin urmare, este scutit de obligația de notificare prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din tratat.

(3) Se consideră că un ajutor individual *de minimis* care a fost acordat între 1 ianuarie 2007 și 30 iunie 2014 și care respectă condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 nu îndeplinește toate criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat și, prin urmare, este scutit de obligația de notificare prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din tratat.

▼B

(4) La sfârșitul perioadei de valabilitate a prezentului regulament, schemele de ajutoare *de minimis* care îndeplinesc condițiile prevăzute în prezentul regulament fac obiectul prezentului regulament pentru o perioadă suplimentară de șase luni.

Articolul 8

Intrare în vigoare și perioada de aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2014.

Se aplică până la 31 decembrie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.